

Duotocht 2008 a/b van Guus

Dit jaar valt de duotocht tegelijk met een managementcursus van de schipper. Na veel wikken en wegen besluiten schipper en maat dat donderdag avond starten nog genoeg uitdagingen biedt om toch in te schrijven voor de tocht. Groot is de verrassing toen schipper op maandag te horen kreeg dat de cursus geannuleerd is en hals overkop kan er toch ineens woensdag avond gestart worden! Later zou blijken dat zelfs daarmee de tocht net te lang was om binnen de gestelde finishtijd te blijven.

Vooraf weer de gebruikelijke twijfel: getij en wind waren eigenlijk uitstekend om de Westerschelde op te gaan na de start. Echter, maat vaart niet zo vaak en schipper houdt er ook niet van om meteen te beginnen met een donkere Westerschelde met idem havens. Het kanaal door Walcheren is dan toch een rustiger manier om in te slingeren. Globaal leek het schema, met weer- en tijvoorspellingen in het hoofd, als volgt: Starten richting Veerse Meer, daar punten halen. Donderdag Oosterschelde om daarna ofwel via zee naar het noorden, ofwel richting Grevelingen, afhankelijk van de puntenhavens. Vrijdag dan op Haringvliet of Grevelingen punten pakken en zaterdag weer afzakken via Ooster- naar Westerschelde. Zaterdag dan proberen langs de Westerschelde punten te halen en afzakken naar de Belgische kust. Zondag zou dan benut kunnen worden om weer te finishen in Vlissingen. Al met al een prima tochtplanning, al zijn plannings er om aangepast te worden. Dat kon meteen al bij de briefing gedaan worden, want de tocht had weer een heel andere insteek dan de laatste twee gevaren tochten!

Dit jaar namelijk geen waslijst aan keuzehaven waarin zoveel mogelijk punten gehaald moest worden. Nee, nu slechts een beperkt aantal keuzehavens en 4 (later bijgesteld naar 3) verplichte havens. Bovendien een aantal verplicht te varen vaarwaters, en navenant een aantal verboden vaarwaters. 2008 stond dus in het teken van veel mijlen varen, goed navigeren en weinig havens aanlopen. Wat ons betreft een veel uitdagender concept, maar de kleinere en dus langzamere boten leken ons nu wel wat meer in het nadeel. De grootste verandering was echter dit jaar het gebruik van "track and trace". Een grijs kastje zou ons op elk moment van de dag verraden waar we waren. Zo kon het gebeuren dat je op de meest onmogelijke tijdstippen gebeld werd door het thuisfront, die niet weg te slaan leken van de computer, om te melden dat je goed -of juist niet- bezig was. Ook werden sommige deelnemers brutaal uit hun verdiende nachtrust gewekt door een zenuwachtige thuisblijver die dan meldde: "iedereen vaart al, waarom liggen jullie nog stil??" Ook bleken er ineens collega-deelnemers bij je in de buurt te liggen waarvan je zelf nog geen idee had, maar niets bleef verborgen! Absoluut een echte verbetering dus!

Woensdag 10 september

Zoals gezegd: het kanaal door Walcheren leek ons een goede manier weer even rustig in te slingeren. Tot aan de stationsbrug in Middelburg kost je dat wel verplicht 30 motorminuten. Daarna tellen de werkelijk gemotorde minuten. Wij kozen ervoor door te motoren naar Veere, waar een aantal collega's voor een nachtje Middelburg kiezen. Misschien achteraf een betere oplossing, want de volgende ochtend bleek zeilen met enige moeite te kunnen. Of dat ook voor ons had gegolden blijft punt van twijfel: de Guus is naar huidige maatstaven behoorlijk ondertuigd, de masthoogte is slechts 9,5 meter en de boot heeft geen massa om door te drijven bij windstilte door bomen. Afijn, de nodige motorminuten worden er tegen aan gegooid en net na 2200 uur wordt er overnacht in de marina Veere.

Donderdag 11 september

Donderdag zou volgens de voorspellingen een werkelijk zeer fraaie nazomerdag moeten worden, met een lekker windje uit het zuid-oosten. Wellicht aan het

einde van de dag een (onweers)bui, maar verder niets dan zon. En zo geschiedde...

We pakken op het Veerse meer meteen de verplichte vaarwateren en de keuzehaven Kamperland. Zo, de eerste 2 punten zijn binnen. Op het zeil aanleggen, boot omdraaien en op het zeil weer weg. Zo hoort het. Verplicht was het volledige "Vaarwater langs Kamperland" en het "Schenge". Het plaatje hiernaast is het bewijs dat we dit ook daadwerkelijk goed hebben gedaan.

Na deze verplichtingen werd koers gezet naar Tholen. Tholen, eerst een verplichte haven, maar vanwege de diepgang van de Rakau onbereikbaar, afgewaardeerd naar keuzehaven leverde wel meteen 5 punten op. Onderweg naar Tholen besluiten we ook maar even Yerseke aan te wippen. Het lijkt redelijk bezeild, maar in het geultje ernaar toe blijkt dat schijn kan

bedriegen en moeten we, enigszins gehinderd door een paar kotters, wat slagjes in het toch al zo smalle vaarwater maken. Maar, alle moeite wordt dan weer beloond met 3 punten voor deze keuzehaven.

Meteen weer verder naar Tholen dus. Na de Bergsche Diep sluis is dat toch nog een behoorlijk stukje zeilen. Dat valt wat tegen, net als de groene soep die in het Zoommeer drijft. Wat dan later weer niets bleek te zijn vergeleken met wat we op het Volkerak aantreffen. Onze bescheiden mening: Zout maken dat meer! Samen met de Casa Aqua helen we in Tholen alweer de volgende 5 keuze punten, en dik tevreden koersen we weer naar de sluis.

Na de sluis wordt het dobberen. Aan het dobberen komt abrupt een eind als de bui die we al een poosje aan zagen komen toch nog redelijk plotseling over ons heen komt denderen. Binnen enkele minuten is de genua 1 verwisseld voor de high-aspect en zit er een rif in het grootzeil. In dezelfde paar minuten komt de regen met bakken uit de lucht, barst er een hevig onweer boven ons los en is de wind 180 graden gedraaid en in kracht verveelvoudigd. We twijfelen zeer of het haalbaar kwa windkracht en -richting en verstandig is om nu de geplande en verplichte "Dortsman" te bevaren. Ter hoogte van de ingang van dit geultje is het onweer echter wat weggezakt, de wind afgenomen en even in een gunstige hoek gaan zitten. De schipper besluit voor de Dortsman te gaan, en de maat volgt gedwee -conform het duotocht reglement- de schipper in zijn beslissing.

En met succes. Dit is de eerste keer de de "Guus" deze geul bevaart. Erg mooi hoe vlak je langs de randen van het slik vaart. Het lijkt haast onwerkelijk dat er zo dicht langs de sterk geurende modder toch nog zoveel water staat. Met nog een beetje stroom mee en het laatste stuk nog net bezeild komen we uit in het Brabantsch vaarwater. Hier zien we ook de "Badora" die, net als wij, tot doel heeft verder richting Zierikzee/Burghsluis te komen. Alle moeite is tevergeefs. De wind blijft halstarrig in het noord-westen zitten en zakt helemaal weg. De drukke scheepvaart op dat moment en de stroming die inmiddels tegen is komen te staan doen ons, na wat op de plaats te hebben gedobberd, besluiten de haven van Wemeldinge op te zoeken. Net als we het Brabantsch vaarwater willen

oversteken komt er een groot onverlicht binnenschip zuidwaarts aanvaren. Het is inmiddels aardedonker en zien het schip gelukkig nog ruim op tijd. Behalve dat we besluiten even een motor minuutje in te zetten (en dit uiteraard goed gemotiveerd noteren in het journaal) roept de schipper ook meer even de binnenvaarder op. De oproep hoeft nog niet eens afgemaakt te worden, of daar floepen al de navigatielampjes aan. Even later klinkt er een bedeesd "dank u" uit de marifoon speaker en we begrijpen hieruit de de binnenvaarder het niet echt leuk vond om door een jachtje terecht te worden gewezen.

In Wemeldinge blijkt het druk met duotochters te zijn. Wij zouden wel graag een toilet en douche willen gebruiken, maar komen het toiletgebouw niet in zonder pasje. Deze mentaliteit in Wemeldinge was de reden dat we ooit slechts 1 keer hier zijn geweest en daarna hebben gezworen hier nooit meer te komen. Tot nu dan dus.

Vrijdag 12 september

De volgende ochtend waait het stevig uit het noord-westen. We zetten de high aspect en een rijfe en passeren om 6:30 de havenlijn. Het Brabantsch vaarwater is dus nog steeds niet bezeild, maar we prijzen ons gelukkig dat we in ieder geval niet meer terug hoeven te komen voor de Dortsman. Samen met de "Casa Aqua" en de "Badora" hobbelen we via de Oosterschelde naar het noorden. Vanaf de ingang van de Zandkreek is het bezeild en vanaf dat we het Keeten indraaien hebben we tot Strijensas de wind in de rug. Inmiddels begint het ook te regenen, en dat stopt niet meer. We hebben dus het plan om eerst Burghsluis aan te doen laten varen, gezien wind nu gunstig is om de -ook verplichte- haven van Strijensas op te zoeken. Bovendien hebben we u ook de stroom tot aan de Krammersluizen mee.

Om 10:30 liggen we in de Krammersluizen. We zien weer eens hoe ontzettend smerig het water is door de blauwalgen. We proberen alle stootwillen en landvasten boven water te houden zodat niet alles onder de groene smurrie komt te zitten.

We besluiten dat de keuzehaven van Oude Tonge nu zowel in als uit te bezeilen is. We hoeven slechts tot en met het keersluisje te varen, en kunnen daar even 10 minuten afmeren. Dit doen we samen met de "Casa Aqua". De "Badora" vaart verder. Het aan- en afmeren achter het sluisje is toch wat te krapjes met twee boten om het zonder motor te proberen. Dus voor beide manoeuvres wordt een minuutje motor geschreven. De reis gaat

verder, vrij saai, verder naar de Volkeraksluizen waar we weer met een aantal duotochters, de "Roos" is er nu ook bij, schutten richting Hollandsch diep. Uiteindelijk liggen we om 15:11 in Strijensas. Waar onze collega's na 10 minuten weer rechtsomkeert maken, nemen wij even een korte sanitaire stop. Nu komt het vervelendste van vandaag: helemaal terug kruisen naar de Oosterschelde. De route laat zich verder raden.

Wel klaart het steeds verder op. Als we ter hoogte van Willemstad zijn komt zelfs een waterig zonnetje te voorschijn.

We liggen uiteindelijk om 23:00 uur voor de Krammersluis. We blijven aan deze kant, omdat we er vanuit gaan dat morgen de wind uit het beloofde oosten komt, en we dan zonder veel motor gebruik kunnen schutten.

Zaterdag 13 september

We denken dat we om Om 6:00 staan we op om om 6:30 door de sluis te kunnen. Helaas blijkt de jachtensluis pas een half uurtje later te gaan draaien. De sluiswachter is ons echter goed gezind, en vlak voor 7:00 gaan de deuren al open. Aan de Oosterschelde kant ligt de "Beau Bateau" die we gisteren avond nog hoorden voorbij komen. Als we de Oosterschelde opzeilen staat er nog geen oosten windje, sterker, er staat amper een windje! En de wind die er is komt uit het westen. We kruisen dus heel langzaam richting Grevelingensluis. We lopen de "Casa Aqua" in en liggen een stukje op hun voor als de wind het helemaal voor gezien houdt. Ergens onderin de boot zou nog een stukje peddel moeten liggen. Deze wordt gevonden en met wat geknutsel en geknoop zit het aan de pikhaak vast. Al peddelend persen we er wel een hele knoop bootsnelheid uit. De bemanning van de "Casa Aqua" blijft wat beteuterd achter. Later blijkt dat na wat mogelijke peddel manieren te hebben uitgeteerd, de maat aldaar de boot maar is gaan duwen. Uiteindelijk liggen wij om 8:45 in de Grevelingen sluis.

Na de sluispassage is het het doel om de verplichte vaarwateren op de Grevelingen te varen. Voor Bruinisse staat er amper een zuchtje wind. Verderop zijn de "Roos" en de "Badora" al een stukje opgeschoten en we zetten de achtervolging in. We worden nog wat gefotografeerd door een zeer geïnteresseerde passant. Hoewel Herkingen, een keuzehaven, nu bezeild is, besluiten we eerst alle verplichte vaarwateren te doen en op de terugweg, als de wind toch eindelijk een gedraaid zou moeten zijn, alsnog even Herkingen aan te doen. Door het beperkte gewicht van "Guus" en de geringe diepgang kunnen we lange slagen maken en we lopen vrij gauw de twee collega's voorbij. We proberen eerst of het vaarwater "Hals" nu te bezeilen is, maar dat gaat net niet lukken. Dan dus eerst naar de Geul van Bommene, daarna de Geul van Ossehoek, Springersgeul en daarna de Hals. In de Geul van Bommene ontpopt de maat zich als een prima navigator. Hij merkt op dat de betoning van de Geul van Bommene (te herkennen aan het merkteken GvB) helemaal tot voorbij Brouwershaven loopt. Daardoor moeten we een klein omweggetje maken, en kunnen niet de kortere Rede van Brouwershaven over varen. Als we de geul uit komen zien we tot onze verbazing de "Roos" en "Badora" voor ons varen! Kennelijk zien zij ook ineens dat wij nu weer achter hun liggen en ontdekken hun fout. Ras keren ze om om het ontbrekende stuk te varen. Later blijkt dat zij niet de enigen waren die dit verkeerd deden. Na de Geul van

Ossehoek zoeken we de ingang van de Springersgeul -niet te verwarren et het Springersdiep- op. Dat is nog wat lastig want er staan her en der wat visstokken in de weg. Ook is het wat heilig, waardoor niet alle

tonnetjes al va verre te herkennen zijn. Uiteindelijk lukt ons dit natuurlijk ook, en met 2 of 3 slagen kunnen we de hele geul bezeilen. Daarna is het heerlijk zeilen door de Hals weer terug. De wind is steeds verder via noord naar noord-oost/oost gegaan. We kunnen nu dus ook nog even naar Herkingen. We hebben wat last van een wedstrijdveld, maar we lopen wel mooi hoger en sneller dan een racertje (die naar ons idee gewoon te veel zeil op had staan). In Herkingen proberen we of de supermarkt open is. Deze blijkt tegenwoordig op zaterdag al om 16:00 uur te sluiten! De bakker dan. Die is eigenlijk ook al dicht, maar ze wil ons nog wel een brood verkopen. Gelukkig maar, want dat was juist datgene wat we het hardst nodig hadden. Na een wat langere stop steken we weer tussen de Mosselbanken door over naar de Grevelingensluis.

Als we om 17:45 de sluis weer uit varen hebben we een heerlijke avond voor de boeg met de wind in de rug en stroom mee. We willen nog naar Burghsluis en moeten dan onderweg nog even het verplichte "vaarwater be-oosten het Nunnenplaatje" doorvaren. Om 19:50 lopen we dat vaarwater in. Het is geen betont geultje, dus er zijn wat koersen in de GPS geprogrammeerd. Dit werkt uit de kunst, en de GPS loodst ons keurig tussen de visstaken door. Om 20:50 zijn we dit geultje weer uit en varen we verder via de Hammen naar Burghsluis.

Zondag 14 september

We hadden gisteren avond natuurlijk nog weer verder kunnen varen, maar we hadden het een beetje gezien. Dat is dus jammer, want vanochtend waait het behoorlijk stevig uit het oosten. Ook de stroom loopt om 5:00 uur tegen. Dit, en het feit dat de tonnen van de Hammen niet verlicht zijn, doen ons besluiten nog even verder te slapen. Als we om 7:00 weg varen is het al behoorlijk licht. Wel is er nog steeds vrij veel wind tegen en

ook de stroom loopt voorlopig niet mee. Verder is het heerlijk zeilen en bij het rondan van het oostelijkste puntje van de Galgeplaat schittert het zand van deze plaat in het zonlicht.

Via de Roompot, waar we dan we wind en stroom in de rug hebben, varen we naar de verplichte Sofiahaven (Roompot Marina). Hier liggen we om 10:10 uur. Eigenlijk zouden we buiten om langs Walcheren terug naar Vlissingen willen, maar met 5 Bft waait het daar voor ons waarschip wat te hard voor. We kiezen dus voor het Veeerse Meer en Kanaal door Walcheren. Dit is nog een behoorlijk eind zeilen en we maken ons zorgen over onze

finishtijd. Zo hard en hoog mogelijk zeilend (met dubbel rif en High Aspect) varen we naar de Zeelandbrug. Daarna is het bezeild naar de ingang van de Zandkreek. Om 13:21 liggen we in de sluis.

Naar Veere gaat het lekker. We halen eerst het tweede rif, en al vrij snel ook het eerste rif uit het grootzeil. Halverwege wordt ook de High Aspect vervangen door de genua 1. Dit alles kan niet verhelfen dat we om 16:00 uur in de sluis bij Veere liggen. Een wonder zal moeten geschieden willen we nog op tijd finishen. In de sluis hebben we nog wat onenigheid met een mede-watersporter die vindt dat we niet ver genoeg naar voren liggen in de sluis. Dat klopt, maar met buitenboordmotor ver achter het roer is het dan niet meer mogelijk om uit het kommetje van de sluis te komen. Voor het eerst hoor ik dat men vindt "dat ik eerst maar eens moet leren varen". Ondertussen worden er door een ander foto's van onze boot genomen. Het blijkt dat deze zuiderbuur op mijn advertentie op internet was afgekomen (Guus staat te koop) en in Oranjeplaat een lege box aantrof. Wat rondtoerend langs Veere zag hij een blauw waarschip varen, wat wel erg toevallig was. Hij maakt bewonderend nog wat foto's, wij informeren hem over de geweldige capaciteiten van "Guus" en mij wordt beloofd dat er nog contact zal worden opgenomen. Wij zijn benieuwd.

Uiteindelijk werken de bruggen over het kanaal niet zo heel erg mee, en komen we om 17:45 de haven in Vlissingen binnen varen. Jammer, maar helaas.

Na een verfrissende douche, een kleine opruimsessie op de boot en wat te drinken later, schuiven we aan bij de mosselmaaltijd. De mossels smaken heerlijk, en met de vele aangeschoven aanhang is het gezellig druk. De organisatie komt met een aantal leuke plaatjes van de Track&Trace op de proppen. We zien dat velen de Geul van Bommenede niet helemaal in 1 keer wisten te vinden. Ook de Springersgeul werd nog wel eens verward met het Springersdiep. Dit alles resulteerde in slechts 5 boten die geklasseerd konden worden. We kunnen ook concluderen dan een flink aantal deelnemers door ons toedoen hebben ontdekt dat de Geul van Bommenede langer is dan gedacht. Ook de winnaar bleek pas in tweede instantie de juiste route te hebben gevonden. Misschien dat de kleur blauw toch wat te opvallend is?

Durk-Jan